

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Wilno, Biskupia 4. Telefony: Redakcji 79, Administracji 99. Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 2—3 ppoł. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 1—3 ppoł. Administracja czynna od godz. 9—3 ppoł. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od godz. 12—1 ppoł. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9—3 i 7—9 wiecz. Konto czekowe P. K. O. Nr. 80.750. Drukarnia — ul. Biskupia 4. Telefon 3-40.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową 3 zł, z odbiorem w administracji 2 zł. 50 gr. Zagranicą 6 zł. CENA OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetryowy przed tekstem—75 gr., w tekście 60 gr., za tekstem—30 gr., kronika redakc., komunikaty—70 gr. za mm. jednoszp., ogłoszenia mieszkaniowe—80 gr. za wyraz. Do tych cen dolicza się: za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%, z zastrzeżeniem miejsca 25%, w numerach niedzielnych i świątecznych 25%, zagraniczne 100%, zamiejscowe 25%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Za numer dowodowy 15 gr. Układ ogłoszeń 6-cio łamowy, za tekstem 10-cio łamowy. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń.

WILEŃSKIE PUBLIKACJE O LITWIE.

Podobno na pewnym zebraniu politycznym w Kownie jeden z obecnych wskazywał na coraz silniejsze zainteresowanie Litwą pewnych kół społeczeństwa polskiego w Wilnie, wyprowadzając z tych objawów przezabawne wnioski o rosnących tu jakoby sympatiach do politycznych aspiracji litewskich. W polityce traci zawsze ten, kto popełnia błędy w ocenie faktów i błędnie informuje stronę zainteresowaną. Mylne wnioski polityczne uczestnika owego kowieńskiego zebrania nie czynią nam przeżyto żadnej szkody, sam fakt natomiast zajmowania się Litwą przez te kółka wileńskie, których nie przestają interesować zasadnicze zagadnienia naszego kraju, jest zgodny z prawdą.

Mimo wszelkich rozbieżności politycznych nas dzielących, problemy litewskiej polityki, kultury i gospodarki pozostają w naszych oczach organicznymi składnikami przyszłego losu ziem, które wykłmiłyśmy nazywać ziemiami b. W. Ks. Litewskiego. Sądzimy, że dla przyszłego wspólnego dobra, jak również dla naszego polskiego, na tem terytorjum interesu politycznym jest znać stronę litewską możliwie dokładnie, mieć o niej sąd jaknajbardziej obiektywny. Czy analogiczna potrzeba odczuwana jest również w Kownie — nie mamy pewności. Nasuwa się przypuszczenie, że tam wiedza o nas i o Polsce w ogóle jest traktowana przeważnie pod kątem wymogów politycznej propagandy. To źle, to bardzo źle, jeżeli tak jest. Ale nie jest w naszej mocy wpłynąć bezpośrednio na zmianę tego stanu rzeczy. Zajmując się Litwą w oderwaniu od dzielących nas od niej sporów, badając z miłą bezstronnością wszystkie dziedzin życia, sądzimy, że wykonujemy pracę pożyteczną.

Niedawno wyszedł z druku pierwszy Rocznik Instytutu Naukowo-Badawczego Euro-py Wschodniej pod redakcją prof. dr. Stefana Ehrenkreutza. Zawiera on w części naukowej trzy rozprawy, dotyczące spraw litewskich: Władysław Wielhorskiego — Sprawy terytorjalne w polityce Litwy, Teodora Nagurskiego — Kłajpeda, oraz ks. dr. Antoniego Wiskonta — Konkordat litewski w zestawieniu z konstytucją państwową litewską i konkordatem polskim*).

Z pośród trzech powyższych autorów ks. dr. Antoni Wiskont jest Litwinem. Jego udział w pracach naukowych Instytutu jest wymownym przykładem współpracy polsko-litewskiej w dziedzinie wiedzy. Podkreślając ten fakt z prawdziwą satysfakcją, niech nam wolno będzie wyrazić życzenie aby znalazł on odpowiedni oddźwięk „po tamtej stronie”.

W swej pracy o „Sprawach terytorjalnych w polityce Litwy” uzasadnia p. Władysław Wielhorski tezę, że litewski program terytorjalny, zmierzający do uzyskania dla narodowego państwa jednako-owej pozycji geopolitycznej z Łotwą i Estonią, pozostał nieureczywistniony wskutek warunków historycznych oraz przewagi momentów uczuci-

wych w aspiracjach terytorjalnych Litwy. Obszar narodowy litewski kurczył się w ciągu wieków od zachodu i od południowego wschodu. Ale podczas kiedy wybrzeże morskie znajdowało się oddawna na peryferiach litewskiego zasięgu narodowego, oddzielone granicą państwową od reszły terytorjum etnograficznego, na utrąconych narodowo obszarach na południowym wschodzie pozostała historyczna stolica W. Ks. Litewskiego i kolebka dawnej państwowości litewskiej. Dążenie do odzyskania Wilna, jako części narodowego terytorjum litewskiego, doprowadziło do konfliktu z Polską o polskie już oddawna pod względem narodowym miasto.

Nacjonalistyczna koncepcja nowej państwowości litewskiej stała w sprzeczności z historycznymi przesłankami na których była budowana. Przegawszy Wilno, Litwa odgrażała się od niego całkowicie i nie zrealizowała swego pierwszego postulatu terytorjalnego: bezpośredniej granicy z Rosją.

Postulat drugi — uzupełnienie dostępu do morza — Litwa zdołała zrealizować tylko połowicznie. Obszar narodowy (według koncepcji litewskiej) państwa oddzielony jest od morza „serwitutem autonomicznym” niemieckiej Kłajpedy. Dążenia na wschód „trzeciej Rzeszy” stwarzają stałą groźbę dla tego obszaru, o którego bezpieczeństwo rozstrzygają nie papierowe zapewnienia, lecz stosunek sił. Wskutek zerwania z Polską Litwa wyzyla się jedynego sojusznika zainteresowanego w obronie jej stanu posiadania nad Bałtykiem.

O sytuacji gospodarczej Kłajpedy i o polityce, którą uprawia rząd litewski względem tego jedynego wylotu na morze, pisze p. Teodor Nagurski. W jedenastu rozdziałach grupuje szczegółowe informacje o przeszłości i teraźniejszości Kłajpedy, uwzględniając przedewszystkiem jej czynniki gospodarcze i rolę portu dla całej Litwy. Szereg danych cyfrowych i tabeli ilustruje rozwój tego portu od r. 1914 oraz ruchu handlowego, który się tam odbywa. Ta część rozprawy jest owocem systematycznej i skrupulatnej pracy i daje pełny obraz porównawczy wartości Kłajpedy, jako bramy morskiej.

W rozdziale końcowym autor zestawia swoje konkluzje z poprzednich rozważań. Stwierdza względnie pomyślny rozwój portu, mimo że nie jest on dostatecznie wyszukany nietylko z powodów natury gospodarczej, ale także z braku w społeczeństwie litewskim zainteresowań morskich.

Hamulec w rozwoju portu dopatruje się słusznie p. Nagurski w odcieciu jego od od obszarów wywołujących drzewo. „Tutaj argumenty polityczne w sposób zdecydowany przeważały argumenty gospodarcze”. Również układy handlowe z Niemcami osłabiły zdolność konkurencyjną Kłajpedy z Królewcem.

Normalny rozwój Kłajpedy może nastąpić dopiero z chwilą, kiedy port ten stanie się wylotem na morze dla całego swego „Hinterlandu”, sięgającego poprzez Wilno i Grodno, aż po Mińsk i Homel. O ile względy polityczne będą nadal wywierać wpływ decydujący — Kłajpeda podzieli swą rolę z Królewcem i Libawą, pozostając jedynie portem o ograniczonym znaczeniu, obsługującym wyłącznie kraj z 2 i pół milionową ludnością.

Praca ks. dr. Antoniego Wiskonta daje przejrzysty i systematyczny wykład Konkordatu, zawartego przez rząd litewski z Waty-

Odpowiedź Pana Prezydenta Rzplitej na orędzie Roosevelta.

WARSZAWA, (Pat). Pan Prezydent Rzeczypospolitej wystosował w dniu dzisiejszym odpowiedź na orędzie prezydenta Stanów Zjednoczonych A. P. Roosevelta. — W odpowiedzi tej p. Prezydent stwierdził, że tak on, jak rząd i cały naród polski cenią wysoko poczucie międzynarodowej sprawiedliwości, zawarte w oświadcze-

niu prezydenta Stanów Zjednoczonych. W dalszym ciągu swej odpowiedzi p. Prezydent skonstatował, że rząd polski solidaryzuje się w pełni z dziełem odbudowy współpracy międzynarodowej. W zakończeniu p. Prezydent zapewnia, że rząd polski w dalszym ciągu będzie brał udział we wspólnych wysiłkach w tym kierunku.

Goering u Mussoliniego.

Nagłość ponownej wizyty.

BERLIN, (Pat). Donoszą z Rzymu że Goering przyjeżdża do Rzymu wieczorem na konferencję przez Mussoliniego. Według tych doniesień, wizyta ministra Goeringa ma na celu na wiazanie z szefem rządu włoskiego kontaktu w decydujących sprawach polityki światowej.

PARYŻ, (Pat). Rzymski korespondent „Le Temps”, donosząc o przyjeździe ministra Goeringa do Rzymu, podkreśla wielką dyskreję, zachowaną zarówno przez Berlin, jak i Rzym o tej wizycie aż do chwili przyjazdu

niemieckiego męża stanu i wyraża przypuszczenie, że ostatnie oświadczenia kanclerza Hitlera, szczególnie dotyczące rozbrojenia, będą tematem wymiany poglądów między Mussolinim a Goeringiem.

BERLIN, (Pat). Według doniesień z Rzymu, premier pruski Goering przyjeżdża do Rzymu ponownie przez Mussoliniego, z którym odbył dłuższą konferencję. „Vossische Zig.” donosi, że według przypuszczeń konferencja ta dotyczyła sprawy paktu 4.

Przewidywania prasy angielskiej.

LONDYN, (Pat). — Prasa londyńska bardzo korzystnie ocenia wyrażenie przez Niemcy w Genewie zgody na wzięcie projektu Mac Donalda, jako podstawy przyszłej konwencji rozbrojeniowej, podkreśla jednak przytem, że trudności jeszcze nie przeminiły i przypominają, że Francja znajduje się w trudnej sytuacji, dopóki Dorman Davis nie ujął ustępstw co do udziału Stanów Zjednoczonych w gwarancjach bezpieczeństwa. Dzienniki są jednak pełne optymizmu. Niektóre PRZEWIDUJĄ NAWET, ŻE PRZED 12 CZERWCA KONWENCJA ROZBROJENIOWA ZOSTANIE PODPISANA. W związku z tem na łamach

prasy londyńskiej szerzą się pogłoski o tem, jakoby PAKT 4 MOCARSTW NABIERAŁ ZNOWU CECH AKTUALNOŚCI. Nagła podróż Goeringa do Rzymu łączona jest z PROJEKTEM SPOTKANIA W RYMIE OKOŁO 1 CZERWCA MUSSOLINIEGO Z HITLEREM A NAWET MÓWI SIĘ O MOŻLIWOŚCI PRZYJAZDU DO RZYMU PREMIERA FRANCUSKIEGO DALADIER I MIN. SPRAW ZA GRANICZNYCH WIELKIEJ BRYTANII SIMONA, który jutro wieczorem wyjeżdża do Genewy, aby wziąć udział w obradach rozbrojeniowych, jak również w posiedzeniu Rady Ligi Narodów w sprawie Gdańska.

I-SZA WYSTAWA SPORTOWA

Miejskiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przysposob. Wojskow. w Wilnie
2.VI. 1933. 12.VI.
Wszelkich informacji udziela Biuro Wystawy — Wilno, Ogród po-Bernardyński, od g. 10—14 i 17—20

Wypadek kpt. Dudzińskiego.

Zwycięski lotnik lekko ranny.

WIEDEŃ, (Pat). Zły los przesładowie widocznie lotników polskich, biorących udział w austriackim locie alpejskim. Mianowicie kpt. DUDZIŃSKI ZMUSZONY BYŁ DZIŚ ŁADOWAĆ PRZYMUSOWO W WOITSBERGU (Styrja). Ładowanie nastąpiło z powodu uderzenia o tyczkę. Bliźszych szczegółów tego wypadku narażenie (godz. 12.15) brak. Wiadomo jedynie, że skrzydła aparatu zostały uszkodzone. Z Grazu do Woitsbergu przybyli monterzy, którzy naprawią aparat. Sądzą, że kpt. Dudziński będzie mógł wkrótce ruszyć w dalszą drogę.

WIEDEŃ, (Pat). Po naprawieniu aparatu w Woitsbergu kpt. Dudziński zamierzał wystartować w dalszą drogę do Aspern, jednak przy starcie uległ uszkodzenia silnik samolotu i strzaskane zostało podwozie. Kpt. Dudziński jest lekko ranny w głowę. Postanowił on zdemontować aparat i odesłać go do Grazu.

Drugi dzień lotu alpejskiego.

WIEDEŃ, (Pat). — Drugi dzień lotu alpejskiego rozpoczął się startem z Grazu. — Ze względów atmosferycznych obrano dziś trasę t. zw. 2. S. Trasa idzie z Grazu przez Klagenfurt, Wiedeń, Friesach, Lnz, Radstadt i Innsbruck. Do konkurencji tej stanęło tylko trzech zawodników: kpt. Dudziński (Polska), (Depsza datuje się z przed katastrofą), Josipowicz (Austria) i Lombardi (Włochy).

Pod koniec zawodów wczorajszego WYCOFALI SIĘ KPT. BRUNOWSKI (AUSTRIA), KTÓREGO APARAT ROZBIŁ SIĘ POD FU-

Izba Deputowanych odrzuciła uchwałę Senatu o 5 proc. redukcji budżetu Francji.

PARYŻ, (Pat). Na porannym posiedzeniu Senatu uchwalono 5-procentową redukcję wydatków państwa oraz niższą udzielanych przez państwo subwencji o 10 proc.

Gen. Bourgeois zgłosił poprawkę o wyłączenie od redukcji wydatków na cele wojskowe.

Premier Daladier wystąpił z interwencją, zgłaszając zastrzeżenia co do procedury uchwalenia budżetu, po-czem przeszedł do spraw wojskowych. Premier stwierdził, że w tej dziedzinie poważne oszczędności przeprowadzone zostały w warunkach częstokroć przykrych.

Daladier podkreślił, że sprzeciwia się stanowczo wszelkim dalszym redukcjom wydatków na utrzymanie wojska, na wyszkolenie oraz na zakup materiału wojennego. Być może — oświadczył premier — jeśli tocząca się konferencja rozbrojeniowa do-

prowadzi do pomyślnych rezultatów — mimo trudności, których nie lekceważę, lecz których znaczenia nie chce także przeceniać — jeśli narody zrozumieją, że już czas najwyższy wy-dostać się z obecnego błędnego koła, — być może wówczas dalsze redukcje okażą się możliwe. W obecnej chwili wszelka zwłoka w naszym przygotowaniu wojskowemu mogłaby się okazać zgubną.

Po przemówieniu premiera poprawka gen. Bourgeois została przyjęta.

Senat uchwalił również poprawkę sprzeciwiającą się redukcji wydatków na marynarkę.

PARYŻ, (Pat). Komisja finansowa Izby Deputowanych odrzuciła projekt redukcji wydatków państwowych o 5 proc., wprowadzony przez Senat do projektu ustawy budżetowej

Pod Pekinem.

PEKIN, (Pat). — Sytuacja pod Pekinem staje się coraz groźniejsza. Zantepokojenie w mieście wzrasta z godziną na godziną.

Anarchja na kolei wschodnio-chińskiej.

MOSKWA, (Pat). — Wedle doniesień sowieckich, anarchja na kolei wschodnio-chińskiej trwa. Na stacji Mandżurja spłonął doszczętnie skutkiem podpalenia sowiecki klub kolejowy. Na zachód od Charchinu, na

Awangardy japońskiej zbliżają się ku miastu z dwóch stron. Władze chińskie przygotowane są na wszelkie ewentualności.

przystanku na 536 km., Chunchuzi podpalił pocąg i rozebrali tor. Komendant mandżurskiego oddziału na stacji Pogranicznia zabronił wysyłania pocągu do Władywostoku.

Na Zamku.

WARSZAWA, (Pat). — Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu dzisiejszym komisarza generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w w. m. Gdańsku p. Papę.

Skrucha Zinowjewa.

MOSKWA, (Pat). — Władza za Kameniewym nadesłała do władz partyjnych pismo z wyrażeniami skruchy i z prośbą o ponowne przyjęcie do partii znanego lidera Kominternu Zinowjewa — Apfelbaum. Zinowjew oświadcza, że zmiana jego nastąpiła m. in. pod wpływem przewrotu hitlerowskiego w Niemczech, w związku z którym jest dlań bardzo bolesne uczucie, że komunista niemiecki, siedzący w więzieniu hitlerowskim, nie uważa go za swego towarzysza.

Z faktu opublikowania listu Zinowjewa przez całą prasę sowiecką należy wnosić, że prośba jego zostanie uwzględniona.

Powrót do partii tak uporezywego opozycjonisty, a zarazem wybitnego działacza Kominternu oznacza daleko idącą konsolidację partii komunistycznej w obliczu niebezpieczeństwa hitlerowskiego oraz stanowi zapowiedź wznowienia akcji Kominternu na terenie Niemiec.

Podróż de Valery.

DUBLIN, (Pat). — Prezydent de Valera odgrywał wczoraj na kontynent. W Paryżu nastąpi spotkanie z prezydentem Republiki Francuskiej. Szef rządu irlandzkiego weźmie udział w obchodzie stulecia stnia Państwa św. Wincentego a Paulo, z Państwa de Valera uda się do Rzymu, gdzie będzie przyjął przez Ojca Świętego i odwiedzi pielgrzymkę z okazji Roku Świętego. — Ma również konferować z premierem Mussolinim.

Dr. Lukaszek złożony z urzędu.

BERLIN, (Pat). — Dotychczasowy nadprezydent Górnośląska dr. Lukaszek złożony został z urzędu. Lukaszek zbliżony był do centrum. Jako zastępcę jego wymieniał obecnego nadprezydenta prowincji dołnośląskiej Brucknera.

Kto wygrał?

WARSZAWA, (Pat). — W 3 dniu eliminacji I klasy 27 Polskiej Państwowej Loterii Klasowej główne wygrane padły na numery:
5 tysięcy zł. — 30.725, 2 tysiące zł. 66.965, po tysiąc zł. — 64.102, 111.388, 112.002, — 130.826.

Turniej Tenisowy WARSZAWA-PRAGA (Czechosłowacja) rozegrany został na żądanie graczy wyłącznie piłkami

DUNLOP

kanem w r. 1927 w zestawieniu z odpowiednimi przepisami konstytucji litewskiej oraz konkordatem polskim z r. 1925. Wykład poprzedza historyczny wstęp, obrazujący stosunki kościelne w Litwie przed zawarciem konkordatu.

Z zestawienia obu konkordatów uwidacznia się bardzo znaczne ich podobieństwo. Duża ilość stosunków pomiędzy państwem i kościołem jest w obu ujednolicona identycznie co do wielu zachodzących jedynie drobne różnice. Naogół jednak, jak stwierdza autor, konkordat litewski daje większe uprawnienia kościołowi, niż konkordat polski.

Szczególnie interesującymi są postanowienia, które czynią naukę religii obowiązującą również w wyższych uczelniach litewskich, oraz prawo przyznane kościołowi do nadzorowania „całokształtu życia szkolnego w całej rozciągłości (nprz. prawo spowodowania usunięcia podręczni-

ków przedmiotów świeckich i nauczycieli, nie przestrzegających przepisów wiary i dobrych obyczajów). Konkordat litewski jest przytem pierwszym i dotąd jedynym, który mówi o „Akcji katolickiej”, gwarantując jej zupełną swobodę. Ponieważ terytorium działania „Akcji katolickiej” jest życie publiczne, powyższy przepis konkordatu uznać trzeba za wielką zdobycz Kościoła w stosunkach jego z państwem.

W zakończeniu stwierdza autor, że te znaczne ustępstwa ze strony państwa czynią konkordat niepopularnym wśród pewnych kół społeczeństwa litewskiego. W samej rzeczy, stosunki pomiędzy władzą państwową a kościołem nie należą w Litwie do najlepszych. Ale, jak sądzi ks. dr. Wiskont, religia katolicka posiada tak wielkie znaczenie w życiu narodu litewskiego, że konkordat ten „wytrzymać może wiele prób”.

Testis.

DRUSKIENIKI

ZDROJOWISKO NAD NIEMNEM
PAŃSTWOWY ZAKŁAD ZDROJOWY
KAPIELE SOLANKOWE
KWAŚOWE
BOROWINOWE

Sale hydropatyczne. — Elektroterapia. — Gabinety ginekologiczne. Inhalatorium. — Kapielesłone, piankowe. — Zabiegi specjalne. Słynny zakład leczniczego stosowania słońca, powietrza i ruchu. Jedyne w Polsce kąpiele kaskadowe. — Lecznicza solanka do picia. Ordynują profesorowie U. S. B. i lekarze specjaliści.

Ceny za zabiegi lecznicze i taksa kuracyjna zniżone. SEZON TRWA OD 15-go MAJA DO 1-go PAŹDZIERNIKA. W okresach 15.V.—15.VI. i 1—30.IX. 15% zniżka na wszystkie zabiegi

*) Rocznik zawiera ponadto dwie bardzo ciekawe rozprawy: dr. Seweryna Wysłoucha — Rola Komunistycznej Partii Zach. Białorusi w ruchu narodowym Białorusinów na Polsce i dr. Grzegorz Wirszubski — Ochrona państwa w prawie karnem Unji Sowieckiej z uwzględnieniem projektu Krytyki. Ze względu na odrębne tematy tych prac, omówione one zostaną u nas osobno.

Zjazd gospodarczy w Warszawie.

Przemówienie wicemin. T. Lechnickiego.

Po przemówieniu powitał p. p. Jędrzejewicz, przew. Zjazdu udzielił głosu p. Wiceministrowi Tadeuszowi Lechnickiemu, który w dłuższym referacie zobrazował najważniejsze problemy i zasadnicze wytyczne prac gospodarczych Rządu.

Lata 1926—30.

P. Wiceminister Lechnicki rozpoczął swe przemówienie od secharktryzowania w ogólnych ramach dorobku lat 1926—1930, które były okresem pomyślności. Lata te były latami wielkich i pozytywnych dokonań gospodarczych.

A dalej mówi:

1. Wzrost gospodarczy: a) Stabilizacja pieniądza, która przetrwała, nienaruszona, okres późniejszych trudności.
2. Stworzenie warunków dla rozwoju nowoczesnego niezależnego handlu zagranicznego.
3. Stworzenie warunków dla podniesienia eksportu rolnego.
4. Zbudowanie podstaw pod przemysł chemiczny w Polsce.
5. Wreszcie — rzecz najważniejsza — rozbudowa i umocnienie własnego przemysłu, który zabezpiecza obronność Państwa.

Zorganizowanie równorzędnych działów przemysłu wojennego w tak krótkim czasie jest w naszych warunkach wyjątkowo doniosłym czynem gospodarczym.

Są to dziedziny życia gospodarczego, które w naszych warunkach geograficznych i politycznych nie mogą być umiarkowane jedynie z punktu widzenia interesów ekonomicznych, a muszą być zaliczone do najbardziej zasadniczych potrzeb i konieczności państwowych.

Kryzys gospodarczy.

Jednocześnie polityka gospodarcza Państwa popierała uścisłe zmierzanie do aparatu przemysłowego w Polsce oraz rozszerzenia jego zasięgu. W tym okresie powstało szereg nowoczesnych zorganizowanych warsztatów pracy.

Polityka gospodarcza i polska polityka gospodarcza mogły być zrealizowane do tych, które najmniej poczyniły błędów, osiągając jednocześnie wiele rezultatów trwałych i wartościowych.

Wysiłkom tego okresu w dużym mierze zawdzięczamy, iż w ciężkich latach następnych mieliśmy aparat gospodarczy zapewniający nam samodzielną ekonomiczną. W tym drugim okresie — okresie gwałtownego kryzysu światowego — naczelnym wskazaniem kierownictwa polskiego życia gospodarczego było zachowanie jak największej ostrożności w działaniach i unikanie wszelkich eksperymentów, niebezpiecznych dla gospodarki krajowej. W walce z kryzysem niezbędnym było pociągnięcie całego społeczeństwa do ofiar, ofiary te, aczkolwiek dla niejednego ciężkie, były jednak konieczne i dzięki nim gospodarkę państwa publiczne utrzymało niezbędną równowagę podstawowych swych elementów.

Skrócenie frontu gospodarczego.

Lata koniunktury gospodarczej to jakby okres ofensywy, okres szybkiego marszu naprzód, okres zdobyczy. W tym okresie naturalną jest rzeczą, że wspólność poszczególnych oddziałów ulega osłabieniu i front rozszerza się i rozluźnia. Lata ciężkie wymagają nanowu zorganizowania gospodarczego frontu obronnego, wymagają też odpowiedniego przegrupowania, powściągnięcia ogólnego marszu do zdolności oddziałów słabszych, wreszcie zajęcia możliwie najkrótszej linii frontu, która te w następstwie powinna być linią wypadową nowego okresu ofensywnego.

„Otoż wydaje mi się — mówi dalej p. wiceminister — że w polskim życiu gospodarczym ostatnich lat wykonalnym już i zakończonym w znacznym stopniu te odpowiedzi i ciężkie prace skrócenia naszego frontu gospodarczego i że obecnie stojmy już przed nowymi możliwościami i nowymi zadaniami, które w temple powolnym i ostrożnym poprowadzić nas winny do lepszej przyszłości gospodarczej, poprzez wyzyskanie zarówno naturalnych warunków, jak też i inwestycji okresu koniunktury.

Zadania państwa a inicjatywa społeczna.

„Dzisiaj zadaniem Państwa jest czuwać i nad wysiłkiem społeczeństwa, harmonizować i ułatwiać poczynania, lecz Państwo nie może już w tym stopniu wyrażać społeczeństwa i życia gospodarczego, w jakim czyniło to w okresach poprzednich.

To też przy rozpatrywaniu zamierzeń gospodarczych państwa na okres najbliższych mówić będą przedewszystkiem nie o tem, co państwo pragnie zrobić, lecz o tem, w czym chce ono dopomóc inicjatywie społecznej i prywatnej w zakresie poszczególnych dziedzin naszego życia gospodarczego.

I dalej opierając się o realne praktyczne doświadczenia ostatnich miesięcy, mówca wskazywał na szereg konkretnych możliwości wzmożenia tętna życia gospodarczego kraju w dziedzinie rolnictwa, przemysłu, rzemiosła i handlu, popierając swe wywody szeregiem wymownych przykładów, świadczących, jak dalece brak inicjatywy bądź nieudolności zainteresowanych grup gospodarczych hamuje procesy ekonomiczne. W Polsce jest jeszcze wiele rzeczy do dokonania, trzeba je

dnak umieć dostosować się do zmienionych warunków, myśleć trzeźwo i liczyć dokładnie.

Medykiem innemu wskazał p. Wiceminister na szereg możliwości wzmożenia i ożywienia procesów inwestycyjnych zarówno w rolnictwie (melioracje i komasacje gruntów), jak i w zakresie inwestycji i charakterze użyteczności publicznej. I mówi że:

„Jeśli chodzi o aktualne zagadnienie wzmożenia i ożywienia procesów inwestycyjnych, opartych na tańszej kalkulacji to wobec sytuacji na rynkach finansowych, uniemożliwiającej operacje, aparte o kredyt długoterminowy — w najbliższym okresie ograniczać się będziemy musieli do inwestycji skromniejszych, lecz koniecznych.

Należy przeto mieć na uwadze najczystsza kalkulację wszelkich nowych poczynaniach nawet kosztem zrzeszenia się ich nowoczesności i efektywności.

Podobnie wydaje się, że i w dziedzinie wytwórczości eksportowej i handlu eksportowego z chwilą nowego ożywienia międzynarodowej wymiany towarowej, powstają możliwości wzmożenia polskiego eksportu.

Podstawowym jednak warunkiem ożywienia naszego przemysłu stać się musi uścisłe istnienie jeszcze wyjątkowej. Jedną z takich spraw o wyjątkowej aktualności, jest zagadnienie oddłużenia naszych warsztatów przemysłowych. Zasadnicze stanowisko polityki finansowej kraju w tej sprawie znalazło swój wyraz w konsekwentnej polityce ostatnich lat. Kto pożytył na zasadach godziwego i słusznego zysku, winien mieć zapewniony zwrot sum pożytych. Jednakże należy stwierdzić, że w szeregu wypadków postępowanie wierzycieli

nie odpowiadało normalnym warunkom. I w tych wypadkach ten stan musi uciec słusznemu wyrównaniu; muszą nastąpić układy między wierzycielem, a dłużnikiem, w kierunku kompromisu.

Wskazówki ogólne.

Przechodząc do zagadnienia środków, jakimi dysponować będziemy na wypadek ożywienia życia gospodarczego, szczególną uwagę poświęć p. Lechnicki zagadnieniu kapitalizacji wewnętrznej i polityce rządu, zmierzającej do zapewnienia warunków absolutnej pewności dla wkładów oszczędnościowych.

W zakończeniu jeszcze raz podkreślił minister konieczność niewykraczania w polityce ekonomicznej poza ramy polskiej rzeczywistości. Trzymać się należy środków prostych, ale realnych w ramach rzeczy, które mogą i muszą być wykonane, w granicach zakreślonych systemem możliwościami przewidywanymi.

Zwrócił: „w stosunku do dzisiejszych prostych poczynaniach gospodarczych, do odbywającego się wyścigu pracy, musimy zachować tę samą miarę wysokiego napięcia, która towarzyszyła nam niegdyś przed laty kilku nastu, że jak wówczas, tak i obecnie chodzi nam o rzecz wielką, bo o zdrowie i naturalne warunki historycznego rozwoju Polski” — zakończył wiceminister swe przemówienie.

Zakończenie zjazdu.

WARSZAWA, (Pał). W dniu 20-go bm. nastąpiło zamknięcie obrad zjazdu działaczy gospodarczych i społecznych, zwołanego przez BBWR.

W ciągu dwudniowych posiedzeń plenarnych 5 komisji zjazdowych oraz obrad sekcyjnych działaczy z całego obszaru Polski, biorący udział w pracach Kongresu poruszyli olbrzymi kompleks zagadnień, dotyczących wszystkich dziedzin życia gospodarczego i społecznego. Wyniki tych prac zostały ujęte przez przewodniczących wszystkich komisji w syntetycznych przemówieniach, które wygłoszono na plenarnym zebraniu zjazdu w dniu zamknięcia.

Obrady plenarne posiedzenia rozpoczęły się o godz. 9.30. Przy stole przewodniczącym zasiadł członkowie prezydium BBWR z prezesem pos. Walerym Sławkiem na czele, który zażądał obrady krótkim przemówieniem, udzielając głosu przewodniczącemu komisji rolnej posłowi Felicjanowi Lechnickiemu.

Pos. Lechnicki zreagował wyniki prac komisji rolnej i stwierdził, że podstawową kwestią, jaką musiała rozstrząsnąć komisja rolna, było zapytanie, czy jest możliwe w obecnych warunkach przeprowadzenie planowej akcji dla przystosowania warsztatów rolnych do nowej sytuacji rynkowej i pełniejszego wyzyskania istniejących możliwości. Na pytanie to komisja odpowiedziała pozytywnie. Konkretyzując prace komisji rolnej pos. Lechnicki doszedł do następujących wniosków i wskazówek dla działaczy rolnych.

W zakresie akcji finansowo-rolnej szeroki ogół rolników winien się zaznajomić z ustawodawstwem, dotyczącym ulg kredytowych dla rolnictwa i zastosować je jak najściślej do swoich warsztatów, akcja oddłużenia wa zaś winna mieć na uwadze możliwości przyspieszenia regeneracji kredytu rolnego. W dziedzinie zaangażowania produkcji i zbytu: Produkcja rolna pomimo kryzysu została utrzymana, a przede wszystkim — ją rozwijać i dążyć do zdołania rynku zbytu. Preferencje dla surowców krajowych stwarzają szereg możliwości; należy je tylko wyzyskać. W dziedzinie agrarnej: Nadmiernie zadłużone warsztaty rolne powinny ulec jak najszybciej likwidacji, a na ich miejsce winny powstać warsztaty odporne na ciężkie warunki bytu. Kupno ziemi w obecnych warunkach stało się znów korzystną lokatą kapitału.

Wyniki obrad komisji pracy przedstawił przewodniczący tej komisji pos. Madziński. Obrady komisji pracy zmierzają do opracowania wskazań w dziedzinie spraw bezrobocia i walki z jego przyczynami i skutkami. Komisja stwierdziła że nieodzownym warunkiem zwycięskiego przeprowadzenia tej walki jest zogniskowanie wysiłku społecznego w programowej i konsekwentnej działalności produktywnej, której wyrazem stał się Fundusz Pracy. Na czoło prac tego Fundusu winny wysunąć się inwestycje o charakterze ogólnym — państwowym i wielkimi znaczeniu gospodarczym, jak rozbudowa dróg wodnych i lądowych oraz komunikacji podmiejskiej i t. d.

Wyniki obrad komisji samorządowej zreagował przewodniczący tej komisji były minister Jaroszyński. — Obrady komisji odbywały się pod hasłem ożywienia aktywności gospodarczej i społecznej związków samorządowych. Gospodarka samorządowa musi być ściśle skoordynowana z całą polityką gospodarczą i społeczną państwa. W zaspakajaniu potrzeb samorządów obywatelskich. Komisja położyła duży nacisk na doniosłość roli państwa w dziedzinie oddłużenia samorządu. — Zanim to będzie możliwe w skali ogólnej — państwowej nadmierne zadłużone związki komunalne muszą same

dokonać największych wysiłków w celu przerwania kryzysu.

Wiceprezes BGK, Stefan Starzyński jako przewodniczący komisji finansowej zjazdu wygłosił obszerną sprawozdanie o pracach tej komisji. Komisja stwierdziła, że zasady państwowej polityki finansowej, a mianowicie równość wagi budżetu państwowego i zdecydowana ochrona waluty, są zupełnie słusznymi i słusznymi dla państwa. Na działaczach gospodarczych spoczywa obowiązek zrównoważenia budżetów wszystkich jednostek gospodarczych — publicznych i prywatnych. Naczelnym zadaniem w kierunku utrzymania zrównoważonego bilansu płatniczego jest aktywizacja naszego bilansu handlowego. Obowiązkiem więc działaczy gospodarczych jest popieranie i rozwój eksportu. Również obowiązkem na szym jest zwalczanie zbiegłego importu. Poza tym szczególną uwagę należy zwrócić na propagandę naszych urodzisk i turystyki krajowej. Niezmiernie duże znaczenie posiada zagadnienie kaptalizacji wewnętrznej, która jest podstawą bytu i przyszłego rozwoju gospodarczego. Obowiązkiem działaczy gospodarczych jest więc szerzenie propagandy oszczędzania.

Sprawozdanie z prac komisji prze mawiało — handlowej zjazdu złożył jej przewodniczący b. min. Miedziński. Komisja doszła do przekonania że możliwe jest rozwinięcie większej niż dotychczas aktywności gospodarczej. W szczególności może to nastąpić w drodze dostosowania się do istniejącego poziomu cen obrotów. Interesy przemysłu przetwórczego, zwłaszcza średniego i drobnego, winny być uwzględnione w szerszej niż dotąd mierze. — Zastrzeżenia wzbudza polityka stosowana dotychczas przez niektóre kategorie. W sprawie doniesionego zagadnienia dostosowywania się do nowych warunków w dziedzinie zadłużenia przemysłu zarysowały się dwa poglądy: jeden, pozostawiający problem oddłużeniowy swobodnej grze sił i drugi, który głosił, że większość, domagający się umiar okwanych interwencji w kierunku procesów dostosowania. Za istotne zagadnienie uznano dalej konieczność obniżenia cen surowca, zwracając szczególną uwagę na konieczność obniżenia wygórowanych kosztów jego dystrybucji. Poza tym komisja uznała za konieczne wzmożenie zapotrzebowania surowców krajowych.

Z kolei b. minister Miedziński omówił rezultaty prac sekcji ziemieśniowej następnie — rezultaty obrad sekcji handlowej, podkreślając m. in. jako ujemny moment w strukturze naszego handlu rozbrojenie przedsiębiorstw handlowych i brak własnych większych domów handlowych.

Po przemówieniach przewodniczących poszczególnych komisji zabrał głos generalny referent zjazdu b. min. Matuzewski, reasumując wyniki prac w obszernym treściwym, syntetycznym przemówieniu.

Prezes BBWR, pos. Walery Sławek, odczytał depesze holdownicze do Prezydenta Rzeczypospolitej i Pierwszego Marszałka Polski J. Piłsudskiego oraz depesze z wyrazami uznania za ogrom pracy dokonanej dla dobra Polski do byłego premiera Prystora.

Obrady zjazdu zamknął prezes Sławek, stwierdzając w zakończeniu, że dalszy ciąg tych obrad jest pomyślany jako obrady regionalnych grup wojewódzkich.

Zjazd działaczy społecznych i gospodarczych, ożywionych wolań dążeń do siebie największego w kraju zwołania pociągnięcia państwa, zapewniał Pana Premiera o swej stałej gotowości podporządkowania swoich poczyni i spraw wskazaniom Rządu Rzeczypospolitej i Jego Szefa. — (—) SŁAWEK.

LISTY DO REDAKCJI

Szanowny Panie Redaktorze!

Wobec tego, że „Ilustrowany Kurjer Codzienny” krakowski, podając w numerze 15 z dn. 7 maja na str. 17 telefonogram z Kowna, powołujący za „Dniem Kowieńskim” przez korespondenta „I. K. C.”, p. Hr., pod sensacyjnym tytułem „Antypolska literatura w litewskiej cześci publicznej w Wilnie, Sprowadzono ją z Kowna za zezwoleniem władz” i poruszając w nim nie właściwym oświeceniu wraz z przypiskiem redakcji sprawy, dotyczące Biblioteki Państwowej im. Wróblewskich w Wilnie, nie zamieścił następnie przesłanych mi w dn. 9 maja przez Dyrekcję Biblioteki sprostowania, uprzejmie proszę Sz. Pana Redaktora w celu należytego poinformowania opinii publicznej o zamieszczeniu na łamach Pańskiego pisma następującego komunikatu:

1) Biblioteka Państwowa im. Wróblewskich, nie zaś „Czytelnia Publiczna im. Wróblewskiego”, jak to podano we wspomnianym telefonogramie, jest instytucją fundacyjną, przekazaną w r. 1926 w bezterminowy depozyt Państwu Polskiemu, zadanem jej zaś — w myśl polityki bibliotecznej Ministerstwa W. R. i O. P. — jest gromadzenie egzemplarzy regionalnego z 4 północno-wschodnich województw, a ponadto wszelkich druków, odnoszących się do terenów b. Wielkiego Księstwa Litewskiego i państw Europy Wschodniej, a następnie ich udostępnianie. Zadania powyższe Biblioteki im. Wróblewskich zostały określone na podstawie porozumienia Dyrekcji Biblioteki z Komitetem Towarzystwa Pamięci Naukowej im. Wróblewskich, jako depozytariuszem zbiorów po mec. T. Wróblewskim, oraz z Dyrekcją Instytutu naukowo-badawczego Europy Wschodniej w Wilnie. Czytelnia publiczna tej Biblioteki oficjalnie dotąd jeszcze nie otwarta z powodu przepisania katalogów, kompletowania księgozbioru podręcznego i innych wewnętrznych przyczyn, dostępna jest jednakże dla nielicznego zresztą grona pracowników naukowych.

2) P. Antoni Walajtis, lektor języka litewskiego w Szkole nauk politycznych Instytutu naukowo-badawczego Europy Wschodniej w Wilnie, znany, jako literat, w Polsce ze swego tłumaczenia „Pana Tadeusza” Mickiewicza na język litewski, pośredniczył w Kownie w uzyskaniu szeregu wydawnictw naukowych i informacyjnych litewskich i w innych językach między innymi i dla Biblioteki im. Wróblewskich na podstawie specjalnej prośby Dyrekcji Biblioteki; wręczono mu przed jego wyjazdem do Kowna spisu dezyderatów. W spisie tym były i tytuły polskich wydawnictw, np. czasopisma „Dzień Kowieński”.

3) Książki i czasopisma, przeznaczone dla Biblioteki im. Wróblewskich, uzyskane i przywiezione dzięki uprzejmości p. A. Walajtisa wraz z transportem dla Litewskiego Towarzystwa Naukowego w Wilnie, są w większości wypadków darami różnych litewskich instytucji, redakcji i autorów, a częściowo także polskich. W książce przewiezionych wydawnictw może znaleźć się niewielka ilość wydawnictw książkowych lub czasopism, nie mających debutu pocztowego w Państwie Polskiem, Biblioteka im. Wróblewskich uzyskała odpowiednie ułatwienia w tym względzie z Wydziału Bezpieczeństwa woj. Wileńskiego i Wydziału Prasowego Starostwa Grodzkiego w Wilnie, gdzie przeprowadza się kontrole transportu. Wydawnictwa zabronione litewskie, podobnie, jak sowieckie i każde inne, udostępniać nie są w Bibliotece Wróblewskich, jak i w innych instytucjach naukowych, tylko w drodze wyjątku i dla celów wyłącznie naukowych.

Sensacje zatem „I. K. C.” i „Dnia Kowieńskiego” o szreniu antypolskiej literatury w Wilnie i jej masowym sprowadzeniu z Kowna są bezpodstawne, a prócz tego tendencyjne, i szkodzą tylko stosunkom ukłowym, w interesie których występuje.

Wyrazy prawdziwego poważania łączę

Dr. Erwin Kosmiedler
Dyrektor Biblioteki Państwowej im. Wróblewskich w Wilnie,
Profesor Uniwersytetu Stefana Batorego.

Szanowny Panie Redaktorze!

Nawiązując do pisma Dyrekcji Biblioteki Państwowej im. Wróblewskich w Wilnie w sprawie błędnych informacji, podanych o tej Bibliotece w „Ilustrowanym Kurjerze Codziennym” krakowski Nr. 125 z dn. 7 maja b. r. w związku z moją osobą, zabieram także uprzejmą prośbę ze swej strony, jako bibliotekarza i Sekretarza generalnego Litewskiego Towarzystwa Naukowego w Wilnie, o zamieszczenie na łamach Pańskiego pisma poniższego komunikatu, dotyczącego mojej akcji w Kownie i zbiorów Litewskiego Towarzystwa Naukowego w Wilnie. Ponieważ sprostowania moje w tej kwestii, przesłane do „I. K. C.” w dn. 9 maja nie zostały dotąd wydrukowane, zależy mi na tem, aby doszły one do wiadomości publicznej, i w tym celu komunikuję, że:

1) Jako delegat Litewskiego Towarzystwa Naukowego w Wilnie przeprowadzałem w Kownie akcję ściśle naukową, a nie polityczną. Ponieważ w zbiorach bibliotecznych Litewskiego Towarzystwa Naukowego po wojnie powstały wielkie luki, zadaniem moim było ich uzupełnienie w Kownie, a ponadto nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy instytucjami naukowymi litewskimi w Wilnie i Kownie w celach wymiany wydawnictw i także i pośredniczenie w sprawie podobnej wymiany dla instytucji polskich. Nie mówiąc już o pośrednictwie mojem dla Biblioteki Państwowej im. Wróblewskich w Wilnie, jako dowód moich słów przytoczam fakt przewiezienia w Kownie za zezwoleniem władz polskich około 200 kł. wydawnictw Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie i kompletów wydawnictw „W. i. b.” (Wileńskiego Biura Informacyjnego).

2) Wszystkie wydawnictwa litewskie, a także w innych językach uzyskane przeze mnie, są darami instytucji, redakcji i autorów, przeznaczone dla zbiorów Litewskiego Towarzystwa Naukowego w Wilnie, a ponadto dla tych instytucji naukowych polskich, dla których pośredniczyłem. Okazano mi w Litwie w tej akcji wszelkie ułatwienia, nie wyłączając gratisowego transportu. Starałem się o druki wszelkie dla zebrania pełnego materiału bibliograficznego, nie wyłączając druków zabronionych, ponieważ Litewskie Towarzystwo Naukowe uzyskało już zezwolenie Ministerstwa Spraw Wew-

OVOMALTINE

ZNANA NA CAŁYM ŚWIECIE
ODŻYWKA WITAMINOWA
STANIAŁA!

OTRZYMASZ
PUSZKĘ JUŻ
ZA 2 zł

FABRYKA CHEM. FARM.
Dr. A. WANDER S.A. KRAKÓW

S. P. ZOJA KISIELEWICZÓWNA

higienistka Ośrodka Zdrowia w Wilnie, zmarła w dniu 19 V, r. b. Pogrzeb odbędzie się w dniu 21 V, r. b. o godz. 10 rano z Cerkwi Soboru Przemysławskiego (na Zarzeczu) na cmentarz prawosławny. O tej niepowetowanej stracie zasłużył pracownicy i koleżanki powiadamia Personel Ośrodka Zdrowia w Wilnie.

KAWIARNIA-RESTAURACJA

FILJA ZIEMIĄŃSKIEJ

Została otwarta w Ogródku Po-Bernardyńskim.
Podczas obiadów i kolacji — koncerty.

PIŁKI
TENISOWE
DUNLOP

używane są w rozgrywkach o PUHAR DAVISA w 24 państw.

POLECAMY

BLACHĘ OCYNKOWANĄ
DO KRYCIA DACHÓW

znanej marki

„C. K. H. KRÓLEWSKA HUTA”

Polskich Zakładów Przem. Cynk. Sp. Akc. w Będzinie

— (CENY FABRYCZNE) —

Prosimy zwrócić baczną uwagę na znak fabryczny „C. K. H. Królewska Huta” i wystrzegać się naśladowictw.

REPREZENTACJA I SKŁADY FABRYCZNE

TWO METAL. BR. CZERNIAK I S-ka
WILNO, BAZYLIJSKA 6, Tel. 2-73.

Sprzedaż hurtowa: blachy CYNKOWEJ, czarnej, gwoździ, CEMENTU, papy i wszelkich artykułów budowlanych.

MÓW POPRAWNIE

SŁOWNIK 4000 BŁĘDÓW JĘZYKOWYCH

Nieodzowna dla każdego mała encyklopedia podręczna, rozstrzygająca większość wątpliwości językowych. Specjalnie obszernie potraktowane w słowniku rasy-czym i błędy językowe, popełniane na Kresach Wschodnich.

Bardzo dobre opinie osób i pism fachowych.

Stron — 272. Cena z przesyłką — 2.50.

Do nabycia we wszystkich księgarniach, ew. można wpłacić należność na konto czekowe P. K. O. „Mów poprawnie” Nr. konta 183.171, poczem książka zostanie wysłana.

Nakład pierwszy na wyczerpaniu.

ABARID
PUDER

nie zatyka por,
nie psuje cerwy,
nie zawiera metali.

PIĘCI
gina!

rem
CAZIME
• METAMORPHOSA •

redukalnie usuwa piegi, wagner, plamy, zmarszczki i inne wady cery

Korzystnie dostarcza:

- 1) Plorunochrony, linie i płyty uziemiające
- 2) Oklepną siatkę drucianą zieloną i inną.

B. WILEŃSKI

Wilno, ul. Sadowa 7. Tel. 11-83.

Służę drukami i ofertą.

ODCISKI
KORZUBALA, KORE, BROWAKI
WILNA, BEZBOU, BEZPROWOTNIE
KLAWIOL

OSTATNIE SŁOWO TECHNIKI
MOTOCYKLE
B. S. A.

Jener. Reprezentacja E. SYKES S-ka
Warszawa, Świętokrzyska 13, t. 273-77
Wilno: Zastępcza B. S. A. Wielka 24.

Antoni Walajtis
Sekretarz Generalny
Litewskiego Towarzystwa Naukowego
w Wilnie.

Dziesięciolecie L. O. P. P.

Wspaniała rewja lotnicza w Warszawie.

Ostatnie wspaniałe sukcesy polskiego lotnictwa na terenie międzynarodowym wzbudziły ogólny entuzjazm wśród społeczeństwa. Stary i młody, pracownik fizyczny i pracownik umysłowy, a również bezrobotny — wszyscy interesują się lotnictwem. Każdy biorąc gazetę do ręki, przedewszystkiem szuka opisów i wiadomości o wyczynach i sukcesach naszych własnych, kochanych lotników.

W tej atmosferze radości i entuzjazmu odbędzie się w Warszawie w dniach 21 i 25 maja b. r. 2-gi Międzynarodowy Meeting Lotniczy pod wysokim protektoratem Pana Prezydenta R. P., organizowany przez Aeroklub Warszawski.

Lotnictwo polskie oddawna przygotowuje się do tego Meetingu. Udział w nim wezmą wszyscy najwybitniejsi polscy piloci. A również spodziewany jest udział wielu wybitnych lotników z całej Europy. Można więc przypu-

ścić, że odbędzie się zaciekle walki o nagrody w poszczególnych konkurencjach. Należy dodać, iż na starcie można będzie ujrzeć wszystkie najnowsze samoloty polskiej produkcji. To też impreza ta pod względem swego rozmachu i wspaniałości zaima wysoki poziom, co dotychczas można było w Polsce oglądać w dziedzinie lotnictwa i stanowić będzie prawdziwą rewję dorobku polskiego lotnictwa wojskowego, sportowego i komunikacyjnego.

Wobec tak atrakcyjnej imprezy spodziewane jest bardzo liczne przybycie publiczności, dla której wznosi się obecnie na lotnisku cywilnym w Warszawie potężny trybun i łoża na kilkadziesiąt tysięcy osób.

Dla wycieczek z prowincji będą uruchomione specjalne pociągi, przy czym ceny przejazdu będą obniżone do ostatnich granic. W Wilnie organizuje wycieczkę miejscowy Aeroklub, (ul. Mickiewicza 4).

Wojewódzki kolejowy L. O. P. P. w dziesiątą rocznicę istnienia.

Jesteśmy u progu dziesięciolecia istnienia cichej organizacji, a zarazem jakże ważnej, bo dbającej o nasze życie. Jest nią znana powszechnie Liga Obrony Przeciwgazowej i Przeciwołnicznej Państwa.

Pracuje ona na terenie całej Rzeczypospolitej, obejmując swą działalnością wszystkie warstwy społeczne. Jak pożyteczną i ważną jest jej praca mogliśmy przekonać się o tem tylko w razie wybuchu wojny.

Nie sposób jest nawet pobrać wyczyć całego dorobku dziesięciolecia działalności LOPP-u. Ciekawych, a także ciekawość jest wiele potrzebnych, odsłamyć do specjalnego jubileuszowego wydawnictwa oficjalnego, organu Ligi — „Lot Polski”. Zatrzymamy się jedynie nad sprawami, które dotyczą nas bliżej — ze względu na bardziej lokalny charakter, a ściślej rzecz biorąc, — szerokie rzesze kolejowe. Chcemy zapoznać pokrocie czytelników z 10-letnim dorobkiem Wileńskiego kolejowego Komitetu Wojewódzkiego LOPP.

Pracę swą rozpoczął komitet kolejowy przed ko. cem roku 1923. Początkowo pomyślane to było jako werbunek członków do istniejącego już Wojewódzkiego Komitetu, lecz werbunek ten wykazał nieoczekiwane wyniki, bo oto rok 1924 rozpoczyna się w tej dziedzinie pokaźną liczbą członków, sięgającą 1500 osób. Wobec tak nieoczekiwanych wyników powstała myśl zorganizowania się we własną organizację lotniczą. Pierwszy zarząd wybrany został w marcu roku 1924.

Główną troską zarządu tego czasu jak i następnego, było zwerbowanie jak największej ilości członków; rok 1924 zamknął liczbą 4000 członków, rok 1926 zwiększa ilość członków o 1000, a rok 1928 zwiększa liczbę członków jeszcze wydawnie doprowadzając ją do 8000; rok następny powiększa szereg Ligi o dalsze 2 i pół tysiąca, największą liczbę członków bo przekraczając 11 tysięcy 400 osób uzyskano przed dwoma laty t. j. w 1931. Nawet kryzys, który większość organizacji społecznych, jak to się mówi, położył na obie łopatki lub zredukował pracę do minimum, nie pomałował pocudu rozwojowego organizacji kolejowej. Hasłem bowiem komitetu jest: „Wszystcy pracownicy kolejowi do szeregów LOPP”, które w obecnej chwili jest już bliskie zrealizowania, ponieważ pracownicy kolejowi nie członkowie stanowią niecałe 10 procent ogółu kolejarzy.

Praca organizacyjna na tem po prostu nie mogła. Powstała przed rokiem myśl wciągnięcia członków rodzin pracowników kolejowych, przez organizowanie kół pań daje pomyślnie rezultaty, bo w stosunkowo krótkim czasie utworzone zostały cztery kółka, liczące ponad 400 członkin; niezależnie od tego rozpoczęto akcję wśród młodocianych werbując ich na członków wspierających.

Do roku 1930 komitet kolejowy pomimo, iż posiadał więcej członków niż niektóre komitety wojewódzkie, korzystał tylko z uprawnień komitetów powiatowych, co jak wiadomo ma tę ujemną stronę, iż według statutu tylko 10 procent zebranych przez się funduszy może użyć według planu własnego budżetu. Doceniając pomyślną działalność już sam komitet Wojewódzki w Wilnie, którego oddziałem był komitet kolejowy, nadał mu godność i prawa komitetów okręgowych.

Przełomowym momentem w życiu organizacyjnym komitetu był rok 1930, kiedy to mocą uchwały Rady Głównej w Warszawie, otrzymał komitet kolejowy prawa komitetów wojewódzkich, zaś jego filie pracujące w Lidzie, Baranowie, Wolkowsku, Brześciu, Łapach, Białymstoku, Grodnie, Królewstwie i Wilnie — uprawnienia komitetów powiatowych. Komitet Wojewódzki, jak wiadomo, może już dysponować funduszem wynoszącym 50 proc. składek i pieniędzy, zebranych z innych źródeł dochodu na rzecz obrony przeciwlotniczej — Doniedaw na takim poważnym źródłem był tydzień propagandowy, organizowany od chwili powstania komitetu z roku

na rok. I-szy tydzień lotniczy zorganizowany w roku 1924 przyniósł czystego dochodu 58.500 zł, lata następnego zaś wykazały stały spadek dochodowości tygodnia, tak np. rok 1930 przyniósł zaledwie 1576 zł.

Tem niemniej jednak z tego źródła lotnictwo nasze za okres dziesięciolecia zostało zasillone pokaźną sumą, wynoszącą łącznie 147.751 zł.

Ciekawą jest rzeczą ile ze skromnych 50-groszowych składek, pracownicy Wileńskiego Dyrekcji Kolejowej złożyli za okres pierwszych dziesięciu lat. Od 5.595 zł, suma składek w roku 1924, pożyła ta wzrosła do 69.683 zł, osiągnięta w roku 1930. Suma składek członkowskich za cały okres dziesięciu lat stanowi: 466.370 zł.

Ogółem zaś rzesze kolejowe ze swego terenu Dyrekcji Wileńskiej dały na lotnictwo okragle 554.000 zł, czyli ponad pół miliona.

Jak już wspomnieliśmy, niesposób wyczyć wszystkich dokonanych prac komitetu kolejowego, znajdziemy to szczegółowo omówione w specjalnym wydawnictwie, jakie z okazji dziesięciolecia zostało przez Zarząd Komitetu załącznicowane.

Niewielu chyba wie, że lotnisko i hangar na Porubanku, skąd codziennie

Dobry gracz używa tylko PIŁEK TENISOWYCH

DUNLOP

Co było powodem samobójstwa Heleny Sawickiej?

Tydzień temu Wilja zdradziła tragiczną tajemnicę. Na plaży przy brzegu zwierzchniej wody wyrzuciła na brzeg zwłoki, w których rozpoznano uczennicę jednego z gimnazjów miejscowych, Helenę Sawicką. Jak już informowaliśmy naszych czytelników powodem, który bezpośrednio pchnął młodą dziewczynę do tragicznego kroku — było wykluczenie Sawickiej z gimnazjum za wykryty uczuciowy. Mianowicie Sawicka zapaliła siarkę na fotelu profesora. Należy przy tym zaznaczyć, że nie dokonała tego z własnej inicjatywy, lecz w wyniku losowania, które uczennice urządziły celem wykonania „pomysłu” szulackiego.

Przed kilku dniami, po dokonaniu sekcji zwłok, odbył się pogrzeb despotki. W po-

grzebie nie wzięły udziału koleżanki szkolne Sawickiej. Jak nas informują ze źródeł zastępujących na zastanie, powodem tej nieobecności było ZARZĄDZENIE WŁADZ GIMNAZJALNYCH, ZABRANIAJĄCE UCZNIOM GIMNAZJUM BRANIA UDZIAŁU W POGREBIE.

Co rzeczywiście spowodowało wydanie takiego zarządzenia, oraz co było istotnym powodem wykluczenia Sawickiej z gimnazjum — nie zostało przez czynnik miarodajny wyjaśnione.

W ten sposób sprawa samobójstwa Heleny Sawickiej nabiera cech wypadku, który nie może być pominięty milczeniem.

Należy sądzić, że władze miarodajne zainicjują się tragedią młodej dziewczyny.

Siekiera argumentem.

Z Molodecna piszą nam: W miasteczku Grodno, w czasie sporu o granice zabudowań przy budowie domu robotnik Kaszewski Juljan ugodził niejaką Szabanowiczową Zinę obuchem siekiery w czoło, Szabanowiczowa skutkiem tak silnego ciosu straciła

Konfiskata 130 kg. szmuglowanego pieprzu.

Wczoraj rano wywadowcy policyjnej śledczej zwrótili uwagę na pewną przybyłą z prowincji, furmankę naładowaną bezkarnie od sędzi.

Na deszczowej, przymocowanej do wozu widnia napis: Nowo — Świecany. Dziwnie zachowanie się furmanki, która zdradzała zderzenie, naprowadziło funkcjonariuszy policyjnych na myśl, że furmanka zawiera jakieś zakazane towary, to też kiedy wóz wjechał do jednej z bram przy ul.

Proces dwóch urzędników i Urzędu Skarbowego. Pod zarzutem ubiegania się o łapówkę.

Przed sądem okręgowym stanął dwaj funkcjonariusze I Urzędu Skarbowego w Wilnie: — referent podatku przemysłowego, — Józef — Stanisław Szpaderski i jego pomocnik Stanisław Hrycz, student 4 roku Prawa U. S. B. — oraz krawiec Tobiasz Latt. — Dwaj pierwsi pod zarzutem zabiegania o łapówkę od płatnika Imbryka, — trzeci — za pośrednictwo w tych staraniach.

Sprawa zamiatana. Do winy przyznaje się jedynie Latt i twierdzi że działał z amorem, że Latt pod wpływem Szpaderskiego wymyślał o jego winie, — i twierdzi, że inicjatorem wszystkiego był Szpaderski.

Cała sprawa miała przebieg następujący: Imbryk, zdaniam Urzędu, nie był totalnym płatnikiem. W zeznaniu o obrocie pisał zniechęcając mniejszą sumę, niż mu potem wymierzili i która zapłacił. Z tego też względu Urząd Skarbowy zamierzał skierować sprawę do sądu i domagać się ukarania Imbryka, za niezgodne z prawdą zeznanie o obrocie.

Na widowni usiadł także Latt, — któremu, jak sam twierdzi, Hrycz, jest winien 45 złotych. Latt przychodzi do Imbryka i proponuje mu za 120 złotych nie pisać sprawy do sądu.

Imbryk wie, czym grozi taki proces, chce wycofać sprawę, lecz nie chce przyznawać. Telefonuje do nacelnika: — „Panie nacelniku, czy może ktoś ze-

szkłać, by moja sprawa, która ma iść do sądu, nie poszła tam!

Oczywiście pytanie to zwraca uwagę na sprawę Imbryka. Znajdują ją wspomnianą i postępują pod opieką Hrycza.

— Przeczekaj na sprawę — tłumaczy się Hrycz, lecz krótko zeznania: — To jest sprawa referenta Szpaderskiego. Prosił mnie, bym go ratował z sytuacji. Nie zdając sprawę z powagi wypadku, zeznałem szkodliwie nieprawdę.

Obu urzędników zawieszono w czynnościach. Sprawę skierowano do sądu.

Oskarżono także Latta za pośrednictwo. Nowy kodeks karny przewiduje podobne przestępstwo. Stary z roku 1903 tego nie miał.

Szpaderski do winy nie przyznał się i wskazywał na Hrycza jako na sprawcę, — Latt twierdził, że ułożył go Hrycz, polecając za pobranych 120 złotych potrącić 45 złotych na dług.

Świadczenie nie rzucił cienia podejrzenia na Szpaderskiego, natomiast Hrycz szło o niego. Hrycz, awanturował się, że go zabije, jeżeli będzie oskarżony.

Szpaderski i Hrycz podczas rozprawy płakali. Latt zachowywał się dzikszo.

Sąd, po krótkiej naradzie skazał Hrycza na 2 lata więzienia — Latta na 1 rok i zawieszono w wykonaniu tej kary na przeciąg 5 lat Szpaderskiego uwolniono.

WŁOD.

Zgon weterana 1863 r.

W sobotę dnia 20 bm. zmarł na g. le w Wilnie uczestnik powstania 1863 roku s. p. Stanisław Joako, brzesz Stowarzyszenia Weteranów Krwawych 1863 roku w Wilnie, przeżywszy lat 86.

Walny zjazd delegatów Związku Rezerwistów w Warszawie.

W Warszawie odbył się nadzwyczajny walny zjazd Związku Rezerwistów Rzeczypospolitej.

Obradom przewodniczył prezes zarządu głównego ppłk. rez. wojewoda Marian Zyndram-Kościałkowski, który otwierając zjazd wskazał w dłuższym zaszczepie przemówieniu na przełomowy moment, w jakim obecnie znajduje się organizacja, a to w związku z nowym programem prac, przekazanym organizacji przez władze zwierzchnie.

Z kolei generalny sekretarz, pociąg Walewski, zreferował nowy statut Związku, który po dyskusji przyjęto. Podstawą ideologiczną nowego statutu jest:

- 1) pełne i rzetelne działanie w dziedzinie Rzeczypospolitej w kierunku zmniejszenia sił obronnych państwa;
- 2) wychowanie obywatelskie członków w myśl ideologii Marszałka Józefa Piłsudskiego;
- 3) bezwzględne przestrzeganie w pracy publicznej i społecznej karności, obowiązku i odpowiedzialności;
- 4) lojalna współpraca z innymi braćmi organizacjami.

W dalszych artykułach statutu dąży do zmian organizacyjnych Związku w kierunku przekształcenia go na organizację wojskowo-społeczną.

Przyjęto następnie nowy regulamin sądu honorowego Związku, który kładzie wielki nacisk na moralne i etyczne walory członków; powołano do życia „Rodzinę Rezerwistów”, oraz przyjęto szereg regulaminów technicznych.

W godzinach popołudniowych odbył się odprawa wszystkich komendantów okręgowych i podokręgowych Związku, na której omówiono szereg nowych metod pracy wojskowo-społecznej. (Iskra).

Umarzanie zaległości podatkowych.

Izba Skarbowa otrzymała okólnik, upoważniający do umniejszenia należących zaległości podatkowych, do umniejszenia we własnym zakresie zaległości w normach następujących: w podatku przemysłowym do kwoty 10000 zł dla poszczególnych płatników; w podatku dochodowym do 5000, w podatku majątkowym do 10000 zł; w podatku od kapitałów i rent do 1000 zł; w podatku gruntowym do 1500; w podatku od nieruchomości do 1000 zł; w podatku od lokali do 500 zł dla poszczególnych płatników. Sumy te obejmują wyłącznie należności skarbowe. Ponadto Izba Skarbowa upoważniona została do umniejszenia także przypadających od tych sum dodatków państwowych i samorządowych. Dotyczy to szczególnie zaległości w podatkach państwowych, pochodzących z okresu do 1931 roku.

Urzędy Skarbowe upoważnione są do rozkładania spłat na raty w podatkach bezpośrednich i dodatkach na okres nieprzekraczający 30 miesięcy do kwoty 2000 zł. O powyższych udogodnieniach komunikujemy ze względu na wpisanie obecnie należności podatkowej dochodowej.

Żydowski gość z Rumunii w Wilnie.

Przed kilku dniami bawił w Wilnie dr. Landau, znany działacz sjonistyczny poseł i dziennikarz żydowski z parlamentu rumuńskiego.

Dr. Landau był gościem podejmowany przez miejscowe organizacje sjonistyczne.

Fala strajków.

W minionych tygodniach na terenie Wilna zanotowano szereg strajków, wynikających z nieuregulowanych warunków pracy i płacy, bądź też z powodu usiłowań przeciwdziałania obniżeniu skali zarobków robotniczych. Część tych strajków została już zlikwidowana. I tak dzięki podjęciu nowej umowy zbiorowej zlikwidowany został strajk w cegielni Rybka, natomiast kontynuację się nadal strajk w cegielniach: Purty i Ponarskiej.

Trwający od dłuższego czasu strajk w tartaku Parnas został również zlikwidowany. Likwidację także uległ zatarg w chałupnictwie zwińskim, gdzie strajkownicy robotnicy zatrudnieni przez szewców-chałupników, natomiast trwa nadal strajk u kamieniarzy żydowskich.

Z pogranicza.

POLSKI KOMUNISTA SNARSKI ZOSTAŁ POSTRZELONY NA GRANICY.

Znany komunistą polski W. Snarski, zbiegł przed kilku laty do Rosji Sowieckiej w nocy z 17 na 18 bm. kole granicy polskiej w rejonie Niegoreleja został ciężko postrzelony przez sowieckich strażników w czasie usiłowania ucieczki na teren polski.

Snarski, pełniąc funkcję sekretarza i skarbnika w partii komunistycznej w Mińsku, miał się dopuścić poważnych nadużyć i w obawie aresztowania usiłował za fałszywym paszportem wyjechać zagranicę. W drodze jednak został rozpoznany przez pewnego funkcjonariusza G. P. U. przed którym Snarski zmuszony był uciekać z pocigu.

Ponieważ zniknięcie Snarskiego wydało się podejrzanym, powiadomiono posterunki milicji i straży granicznej celem zatrzymania zbiega.

Snarski w nocy z 17 na 18 bm. koło w Skarodno zamierzając przedostać się do Polski, lecz na samej granicy został ciężko ranny dwukrotnie w okolice bioder i plece. — Ranego umieszczono w ambulanse granicznym w Niegoreleju.

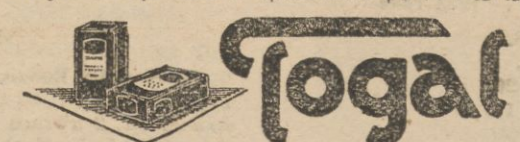
Z powiatu wileńskiego trockiego donoszą: W dniu 18 b. m. rano m. eskancie wsi Angleniki, gm. rudzielskiej zastrzelili polskiego, że w tym dniu o godz. 6 zmarł nagle jego ojciec Justyn Snarski, leżący około 70 lat. Przybyli na miejsce komendant posterunku P. P. zastal strażnika Snarskiego w agonii i stwierdził u niego na czole rany cieżkie, zadane ostrym narzędziem. W drodze do szpitala Justyn Snarski zmarł. Na podsta-

Tak wygląda każda tabletki Tegal

Nazwałnierz więc odróżnia się tabletki Tegal tylko wylotowym znakiem ochronnym, pod względem natomiast składu chemicznego i działania leczniczego, przewyższają znacznie tabletki Tegal inne preparaty. Przecież 6000 lekarzy i profesorów potwierdziło z uznaniem skuteczność działania Tegal.

Tabletki Tegal działają szybko przy bólach reumatycznych, podagra, bólach nerwowych i głowy, grypzie i przebiegu. Tabletki Tegal są do nabycia we wszystkich aptekach w opakowaniu po 14 i 42 tabl.

Wybory rektora w U. S. B.

Jak się dowiadujemy, wybory nowego rektora w Uniwersytecie wileńskim odbędą się 23 b. m. Wybory dokonane zostaną na podstawie przepisów nowej ustawy. Rektora wybierać będzie nie całe gremium profesorskie,

jak to miało miejsce dotychczas, lecz delegowani profesorowie w liczbie 16.

Wybór nowego rektora na wniosek ministra oświaty zatwierdzi p. Prezydent Rzeczypospolitej.

Magistrat contra „Tommaku”

Jak zdołaliśmy się poinformować w sferach samorządowych, magistrat wobec zerwania umowy z „Tommakem” zamierza wykonać ten proces sądowy o eksmisję z gazy samochodowej, mieszczących się przy ulicy Legionowej 2, jak wiadomo na podstatie umowy, garaże te, wybudowane na skutek przedsięwzięcia, po pewnym okresie czasu miały przejść w własność miasta. — W wypadku zerwania umowy z w. n. kontra-

heńta garaże i mieszczące się tam warsztaty przechodzą niezwłocznie w własność magistratu. W sprawie tej jednak konkretna decyzja jeszcze nie zapadła. Dopiero po powrocie prezydenta Małyszewskiego z Warszawy ma się odbyć posiedzenie kolegium magistratu, na którym kwestia ta zostanie wreszcie rozpatrzona oraz powzięta została nie odnośna uchwała.

Uroczystości w Żyrowicach.

SŁONIM, (Pat). W dniu 20 maja odbyły się uroczystości obchodzenia obchodu cudownego M. B. Żyrowickiej, przy udziale około 5 tysięcy wiernych prawosławnych.

Nabożeństwo odprawił archimandryta klasztoru prawosławnego w Żyrowicach Stupnicki, przy udziale o-

koło 40 prawosławnych księży.

Na uroczystości przybyły procesje i pielgrzymki z terenu powiatu słonimskiego oraz z poszczególnych miejscowości powiatów: kosowskiego, prużańskiego, wolkowskiego, nowogrodzkiego, grodzieńskiego i baranowieckiego.

RADJO

WILNO.

NIEDZIELA, dnia 21 maja 1933 r.

10.00: Transmisja nabożeństwa. 11.35: Odczyt misyjny. 11.57: Sygnal czasu. 12.10: Komunikat meteorologiczny. 12.15: Poranek symfoniczny. Działalność fabrycznych komitetów bezpieczeństwa — odczyt. Dalszy ciąg poranku. 14.00: Porady weteranaryjne. 14.20: Piosenki polskie. 14.40: „Owady, szkodniki w rolnictwie” — odczyt wygł. prof. Jan Pruffer. 15.00: Komunikat meteorologiczny. 15.05: Audycja dla wszystkich. 16.25: „Powrót do natury” — pogadanka z cyklu „Kobieta ma 16.40: Muzyka z płyt. 16.45: „Jesteś zle i nieznosne dziecko!” — odczyt. 17.00: Koncert. Komunikaty. Dalszy ciąg koncertu. 17.55: Program na poniedziałek. 18.00: Muzyka lekka. Wiadomości bieżące. Dalszy ciąg muzyki. 19.00: „Arabinda” — feljton wygłosi Witold Hulewicz. 19.15: Pogadanka w związku z dziesięcioleciem LOPP. 19.25: Słuchowisko. 20.00: „Lekka kawaleria” — opera komedia Suppého. Wiadomości sportowe. Dalszy ciąg o. pery. 22.00: „Atak samolotowy na dworzec” — audycja zorganizowana przez wileński oddział kolejowy LOPP. 22.30: Stare i nowe przeboje. 22.55: Komunikat meteorologiczny. 23.00: Muzyka taneczna.

WARSZAWA.

NIEDZIELA, dnia 21 maja 1933 r.

14.40: „Najważniejsze roboty przednowkowe” — inż. W. Chmielecki (dz. roln.). 15.05: Muzyka w wykonaniu orkiestry mandolinistów pod dyrekcją A. Szczegółowa. 16.25: Muzyka z płyt gramofonowych. 22.00: Audycja wesola.

NOWINKI RADJOWE.

MILA WIADOMOŚĆ.

Z wielkim zadowoleniem zapewne przyjmą radiolubnie wiadomość, że poczynając od dnia 1 czerwca br. opłata za abonament radiowy obniżona zostanie o 10 proc. i wynosić będzie miesięcznie okragle 3 złote.

O NIESPODZIEWANYCH DZIECIACH

Dzisiaj w niedzielę o godz. 16.45 usłyszą rodzice trudnych do wychowania dzieci pouczający odczyt p. Wandy Petryńskiej p. t. „Jesteś zle i nieznosne dziecko”.

DZIESIECIOLECIE LOPP.

W związku z dziesięcioleciem istnienia Ligi Obrony Powietrznej Państwa LOPP nadane zostaną przez radio w niedzielę 21 bm. dwie audycje propagandowe. O godz. 19.15 usłyszą radiolubnie pogadankę o rezultatach dziesięciolecia działalności LOPP, następnie o godz. 22.00 nadane zostanie słuchowisko p. t. „Atak samolotowy na dworzec”, zorganizowane przez oddział kolejowy Ligi.

DWA KONCERTY PONIEDZIAŁKOWE.

Wśród audycji muzycznych programu poniedziałkowego (dnia 22 bm.) zasługują na specjalną uwagę dwa koncerty, które nadane będą ze studia warszawskiego. Na koncercie popołudniowym o godz. 17.00 wystąpi dobrzy znany pianista Bolesław Włocławski, który odegra utwory Haydna, Bacha, Debussyego oraz własne kompozycje. Następnie o godz. 20.00 transmitowany będzie koncert popularny z Eugeniuszem Mossakowskim jako solistą. Program artystyczny zawiera arje z oper Leoncavalli, Verdiego oraz pieśni Castaldona, Panfiera i Pastorego.

Pożar mleczarni.

W majątku Bujwidze, gm. mickunskiej na szkole pod. Wacława Makowskiego spalił się dom drewniany, w którym mieściła się filia mleczarni, mieszkaniec mleczarki, szopa na drzewo i t. d. Straty wyniosły około 2.500 zł. Przy pomocy straży ogólnowej i miejscowej ludności uratowano wszystkie rzeczy z wyjątkiem podstawy do maszyni mleczarskiej. Przyczyną pożaru było nadmierne nagrzanie pieca w parniku, skutkiem czego zapaliła się ścina.

W N. Wilejce ma stanąć nowy gmach szkolny.

Pod przewodnictwem starosty powiatowego Traneurta odbyło się onegdaj zebranie zainteresowanych czynników, poświęcone sprawie budowy w N. Wilejce nowego gmachu szkoły powszechnej. Na zebraniu tem zapadła decyzja przystąpienia do budowy szkoły i zwrócenia się do odpowiednich władz z prośbą o wyasygnowanie odpowiednich kredytów.

OFIARA.

Beżmienne na Szkole Powszechnej Nr. 1 z 25

Wspierając bezrobotnego, pomagasz sobie.

Pogrzebaczem w głowę.

wie przeprowadzone niezwłocznie dochodzenia zostało stwierdzone, że starsze podł. ofiara zabójstwa, którego sprawcy jest własna jego synowa Helena Snarska. Uderzyła ona swego teścia pogrzebaczem w głowę. Przyczyną zabójstwa były nieporozumienia na tle rodzinnym. Snarska Helena oraz 2-eh synów zabito — Franciszka i Józefa aresztowano.

